

Lélekkel és bölcsességgel

Köszöntés: „Hálát adok az én Istenemnek, valahányszor megemlékezem rólatok, és mindenkor minden könyörgésemben örömmel imádkozom mindnyájatokért, mert közösséget vállaltatok az evangéliummal az első naptól fogva mind a mai napig. Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára (Fil 1,3-6).” Ámen.

Kezdő ének: 235: „Hallgass meg minket nagy Úr Isten...”

Előfohász: „Szüntelenül imádkoztatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra. A Lelket ne oltsátok ki, a prófétálást ne vessétek meg, de mindent vizsgáljatok meg; a jót tartsátok meg, a gonosz minden fajtájától tartózkodjatok (IThesz 5,17-22).” Ámen.

Előima:

Köszönjük felséges Istenünk az Úr Jézus Krisztusban, hogy Te a szolgálatban megkívánod, hogy a tüzet állandóan tartsuk égve szívünk oltárán, ne aludjék ki. (lásd III Mózes 6,6) Dicsérünk hűségű Megváltónk, hogy Te rendszerességet követelsz, hiszen Te és az Atya szüntelenül munkálkodtok. (lásd Jn 5,17) Bocsásd meg nekünk, hogy a mi hitünknek a forrósága, egész életünknek a gerjedése lankadó tendenciát mutat. Hamuvá vált drága kegyelmed. Elhamvadt mély irgalmad. Szeretetünk gyakorlása, igeszolgálatunk és imaéletünk elhalványult. Hajlamosak vagyunk jobban figyelni a világi tevékenységeinkre és saját előmenetelünkre, mint gyülekezeti forgolódásunkra. Kérünk Téged, gyűjtsd meg szövétnekét áldott szent igédnek és Lelked által rakj tüzet lelkünk oltárán. Könyörgünk, Békesség Ura, égesd ki mindazt belőlünk, ami nem helyes, hanem csak salak. Te látod, hogy lassan fordulunk. Te hallod, hogy nyikorognak szekereink. Úgy érezzük, hogy mindenki még a gyülekezetben is a lelket oltja ki és a bensőt fojtja el bennünk. Segíts rajtunk, hiszen mi izzani akarunk Urunk a Te kezében. Új erőért könyörgünk az igehirdetők és az igehallgatók számára. Lelkesítsd népedet, mert olyan sok a pozsonyi Sionon a szűkölködő, az özvegy, az árva és a beteg. A munka sok, de a munkás kevés, kérünk Téged, aratás Ura, hogy jöjj el, és küldj munkásokat a Te aratásodba. Serkenj fel Urunk, és pásztorold a mi gyülekezetünket, hogy szolgálatunk kedves legyen Előtted. Jöjj, és oktasd balga szolgáltevéidet, hogy közösségünk állhatatos igeolvasása, igehallgatása és könyörgései által megújuljon és a szolgálatok megtalálják mindazokat, akik szent színed előtt megjelennek. Jézusért, hallgass meg bennünket. Ámen.

Textus: Apostolok Cselekedetei 6, 1-7

„Azokban a napokban pedig, mivel nőtt a tanítványok száma, zúgolódás támadt a görögül beszélő zsidók között a héberek ellen, hogy mellőzik a közülük való özvegyasszonyokat a mindennapi szolgálatban. Ekkor összehívta a tizenkettő a tanítványok egész gyülekezetét, és ezt mondták nekik: „Nem helyes az, hogy az Isten igéjét elhanyagolva mi szolgáljunk az asztaloknál. Hanem válasszatok ki magatok közül, atyámfiai, hét férfit, akikről jó bizonyosságot tesznek, akik telve vannak Lélekkel és bölcsességgel, és őket állítsuk be ebbe a munkába; mi pedig megmaradunk az imádkozás és az ige szolgálata mellett.” Tetszett ez a beszéd az egész gyülekezetnek, és kiválasztották Istvánt, aki hittel és Szentlélekkel teljes férfi volt, valamint Fülöpöt, Prokhoroszt, Nikánórt, Timónt, Parmenászt és Nikoláoszt, az antiókhiai prozelitát; az apostolok elé állították őket, és miután imádkoztak, rájuk tették kezüket. Az Isten igéje pedig terjedt, és nagyon megnövekedett a tanítványok száma Jeruzsálemben, sőt igen sok pap is engedelmeskedett a hitnek.”

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A tizenkét apostol szolgált a megnövekedett tanítványi sereggel Jeruzsálemben, hiszen, „az Úr [...] napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel (ApCsel 2,47).” A növekvő gyülekezeti lélekszám a szolgálatok megsokasodását vontta maga után. A tanítványok közössége is megszámlálhatatlan tömeget eredményezett. Többen voltak, és minden tagnak megvolt a saját igénye. A tanítványi sereg elég sajátos módon a helyes arányosságra figyelmeztette az apostolokat. A görögül beszélő zsidók elsőbbséggel vádolták a héberül beszélőket. Előnyökkel és kiváltságokkal érveltek. Személyválogatást feltételeztek, még hozzá az özvegyasszonyok mindennapi szolgálatában. Azt érezték, hogy előnyt élveztek a héberül beszélők. Úgy érezték, hogy előnyben voltak azok, akiknek a nyelvét könnyebben beszélték. Zúgolódás támadt. Először a jeruzsálemi gyülekezetben nincs egység. Arányosságot a szolgálatba, de vajon kik végzik a szolgálatot? Drága testvérek az Úr Jézus Krisztusban! A szolgálat nem versengés. A szolgálat elsősorban hitben járás. A szolgálat cselekedet és annak helyessége a mindennapos elosztástól függ.

„Test és vér nem örökölheti Isten országát (IKor 15,50).” – állítja Pál apostol. Krisztus egyházában nem testtel és vérrel foglalkozunk, hanem hús-vér templomokkal. Isten szőlőjében nem férfival és nővel foglalkozunk, hanem testvérrel. Az Úr házában nem göröggel és zsidóval foglalkozunk, hanem testvérrel. Az Isten templomában nem szolgálával és szabaddal foglalkozunk, hanem testvérrel. „Ezért, ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme új jött létre (IIKor 5,17).” „Krisztusban tehát nincs zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabad, nincs férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban.” (Gal 3,28) Jézus szavai ma is mélyen be kell, hogy ivódjanak minden pozsonyi lélek szívébe: „Én pedig olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál (Lk 22,27d).”

Az apostolok pedig nyílt válasszal reagálnak a zúgolódásra az egész gyülekezet jelenlétében. Akik először igét olvasnak, majd igét hirdetnek, azok ki tudják mondani: *„Nem helyes”*. Akik először imádkoznak, mielőtt megszólalnának a gyülekezetben, azok ki tudják mondani: *„Nem helyes”*. Akik először a rászorultság érzését az Úrral való viszonyukban érezték meg, azok ki tudják mondani: *„Nem helyes”*. A szolgálat végzése ilyen körülmények között átláthatatlan és kivitelezhetetlen. A szolgálatok helyesebb megosztására van szükség. A szolgálatok átértékelésére van szükség. A gyülekezetben lenni azt jelenti, valóban az Úr szerint jelen lenni. Gyülekezetben élni azt jelenti, az Úr szerint a helyemen lenni. De mindenütt képtelenség egyenértékű szolgálatot végezni. Az egy személyes presbitérium nem működik, a magára maradt lelkész, gondnok, presbiter, diakónus csak tűzoltást végez, de nem szolgál.

Drága Testvérek! Az újonnan megválasztott presbitériumunk lelkészekkel együtt tizenkét személyes. Tizenkét apostol szolgálata a gyülekezetben vajmi kevés Pozsonyban még a reformátusok között is. A munka sok. Rajtunk múlik, hogy milyenek lesznek szolgálatunk gyümölcsei. A legfontosabb ma a gyülekezeti közösségben feltenni a kérdést: *„vajon Istennek tetsző, hogy ilyen kevesen viseljük a szolgálat terhét? Istennek tetsző, hogy ennyin legyünk az élvonalban?*

Hála Istennek feladataink sokszínűek. Hála Istennek, van kivel foglalkoznunk. Nekünk is, mint az apostoloknak türelmeseknek és méltányosoknak kell lennünk. Nem szabad hazardíroznunk. Nem szabad a vakmerőség útjára lépni, de határozni kell. „Nem helyes”: ez az apostolok határozata. Ez egy kollektív döntés, nem egyszemélyes határozat. Az apostolok figyelembe vették, hogy mi az, ami a gyülekezet életét előbbre segíti. Mi eredményezi a gyülekezet előrehaladását? Az, ha értelmesen elosztjuk a feladatokat. Ha megosztjuk a szolgálatot. Az igehirdető behatóan tanulmányozza a Szentírást és magyarázza annak holt betűit az éltető Lélek által. A tanító bölcsen és körültekintően tanítson. A diakónus családokat és betegeket látogasson. A presbiter szakmai hivatali ügyeket intézzen. A gondnok a vagyonkezelés dolgait lássa el. A pópresbiter pedig olajozzon ott, ahol éppen hiány keletkezett. Minden szolgálat mutasson gyülekezetünkben Isten dicsőségére. „Az okosság atyja a gyakorlat” – vallja Kálvin János.

Az apostolok kimondják, ez a szolgálat nem nekik való, mert a kényszer volt az úr. De ez a kényszerűség elhanyagolást eredményezett. Maguk vállalták, és csak azért vállalták fel, mert nem volt más, aki elvégezze, de tovább nem végzik.

Szívesen és hittel végeztük, de most már drága testvérek, kezdjétek el gondolkodni azon, hogy ki fogja ellátni ezt a szolgálati területet és érkezik a felhívás: „Válasszátok ki...” Nem azt jelenti, hogy ti oldjátok meg, hanem a szolgálatot annak betöltését határozzátok meg és méltósággal nyúljatok a személyi kérdésekhez. Kezdjétek el rajta gondolkodni, és ami fontosabb, kezdjünk el érte imádkozni, mert Istennél minden lehetséges. Az igehirdetőt felszabadítani a szolgálatok alól. Luther Wittenbergje, Kálvin Genfje, tele volt sokrétű szolgálattelvőkkel. Isten igazsága kijelentette neki a pápaság fertője csak azt igazolja, amit az Úr Jézus mondott: „vak vezet világtalant.” (Mt 15,14)

Az apostolok azonban kimondják: „Minden szolgálat szent dolog.” Az apostolokban ott él az érett felelősségtudat és erre szólítják fel a gyülekezetet. Ezt a dolgot nekünk közösen egyetértéssel kell megoldani. Szeretetszolgálatot az

végezzen, aki hittel szolgál. Diakóniát az végezzen, aki Lélekkel és bölcsességgel szolgál. Hiszen sok a rászoruló, de nincs annyi adomány. A koldulásból minden időben nagyon jól meg lehetett élni, a Lélek bölcsessége pedig az, hogy elkülönítsék a hamis koldulókat a gyülekezeti rászorulóktól.

Aki a gyülekezetben élen jár, azt felelősen gondolkodik. Igét olvas, imaközösségeket tart, és választ a gyülekezettel előjárókat. „*A szegények mindig veletek lesznek.*” (Mk 14,7) – mondja a MESTER. Hol lakik a szűkölködő és miben kell kitűnnie egy diakónusnak? Isten megmutatja, merre van az arra. Hitben. István különös lelki szépséggel szolgál, jó bizonyosság van felőle.

Végül amint látjuk, rendje van a diakónusválasztásnak. Nemcsak kinevezés, hanem a gyülekezet előtt be kell mutatni és meg kell áldani őket. A kézrátétel Isten Igéjével és imádsággal történik. Önmagában pusztán cselekedett, de hisszük és valljuk, hogy a Lélek ereje által szolgálatba állítás. A Lélek segítségül hívása által pecsét. Igen. Milyen fontos a gyülekezeti tagnak? Ő az, Ő a lelkész, Ő a gondnok, Ő a presbiter, Ő a diakónus, Ő a kántor, Ő az ifjúsági vezető, Ő az énekkar vezetője, Ő az. Nemcsak talentumai vannak, hanem hittel alkalmazza azokat.

Hét diakónus. Áldott alkalom ez a jeruzsálemi gyülekezetben. Kiválasztják a hitben élőket. Elkülönítik a szent szolgálatra őket, közben tudják, hogy Isten kegyelme és ereje nélkül nincs növekedés. Hús-vér templomok ők: *István, Fülöp, Prokhorosz, Nikánór, Timón, Parmenász és Nikoláosz*. Őket az egész gyülekezet elé állították, és az Ő életük fölött hangzik az ima és az igei áldás. Diakónusok. Szeretetszolgálatot végzők. Hitben élők. Isten áldásainak a hordozói. Ott állnak a gyülekezet előtt és hangzik az imádság. Szól az Ige. Kiválasztottak. Elhívottak az Úr és a gyülekezet előtt.

Micsoda mennyei kegyelem! Mekkora égi irgalom! Vannak szolgálattelvőink. Így is lehet rendezni egy kis zúgolódást. Így is lehet orvosolni a gondokat és a terheket. „Válasszátok ki...” „Rendeljétek el...” „Terjesszétek elő...” Akik felől jó

bizonyossággal vagytok. Akiknek az élete hittel, Lélekkel és bölcsességgel telve. Itt az idő, drága pozsonyi testvérek! Itt van az alkalom! Pünkösdi hava felé közeledve. Szolgáljatok az Úrnak örömmel, kedves testvéreim! Legyen áldás és békesség falaidon belül, lelki Jeruzsálem, hogy fiaid és leányaid valóban megérezzék: „A munka sok, a munkás kevés.” Két kezedet összetéve imádkozzál gyermekem, szólítsd meg a Pártfogót és Vigasztalót Ecsedy Aladár énekén keresztül: *„Szólj hozzám csendesen, Szentlélek Úr Isten! Vezérelj engemet, Szenteld meg szívemet, Szólj hozzám csendesen, Szentlélek Úr Isten!”* Ámen.

Utóima:

„Ujjongva örüljünk veled, emlegessük bornál is jobb szerelmedet, méltán szeretnek téged (Énén 1,4)!”

„Krisztus, a mi életünk (Kol 3,4).”

„Bárcsak olyan volnék, mint a hajdani hónapokban! Mint azokban a napokban, amikor Isten őrzött engem (Jób 29,2)!”

„Estefelé kiment Izsák imádkozni a mezőre (IMóz 24,63a).”

„De én olyan vagyok, mint a viruló olajfa, Isten házában lehetek, bízom Isten szeretetében most és mindenkor (Zsolt 52,10).”

„amikor megtalálták, így szóltak hozzá: „Mindenki téged keres (Mk 1,41).”

„Olyan vagyok, mint a zöldellő ciprus, tőlem kapod gyümölcsödöt. Aki bölcs, belátja ezeket, aki értelmes, az megérti. Mert egyenesek az Úr útjai, az igazak járnak rajtuk, a vétkesek elbuknak rajtuk (Hós 14,9-10).”

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „először önmagukat adták az Úrnak (IIKor 8,5).”

Áldás: Istennek népe! „Bizony, itt van Isten, a mi Istenünk örökkön örökké, ő vezet minket mindhalálig (Zsolt 48,15).” Ámen.

Záró ének: 396: „Ébredj bizonyágtevő lélek...”